

teggema, kui ta isse arwab. Mis ta
 isse lehe hirmsamaks süks paneb, mis
 eest ta ehk isse wõrrises kohkub, sedda ta
 süski jultub äkklisest tiggedast melest teg-
 gema, kui se liig wihha tedda weab, ja
 wõimust wõitab. Eüg wihha ei te ellades,
 mis hea on, mis parrandab, mis kas-
 sulis tulleb, waid on agga mehehaigus-
 seks ja pahhendusseks teiste, ja toob
 wimaks häbbi, teotust, õnnetust ja nuht-
 lust teggia kätte. Oh, kes teie siis ial sedda
 loete, et wõtko selle jutto läbvi keik wihha-
 himmud lämmatada, ja kandke enne-
 minne kurja, kui et teie isse sedda teisele
 tete! Ärge olge kohhe walmis kurja kur-
 jaga tasuda, waid lepploe ärra, ja
 lohke meel ja helde südada olgo se ülle-
 m ja kollim illo, misga Jummalata ette ülesford
 astute, selle Jummalata ette, kes ka ei
 ikan.

kañna wihha, waid heldust ja armo pat-
 tuste inimestele ülesnäitab.

3.

Lapse uinutamisse Paul.

- 1.) Magga, armas poiofenne,
 Praego parrem aeg sul kões;
 Emma rüppes, tallekannet
 Sul ei hädda ellades.
- 2.) Ei sa weel nä tōdd ja waewa,
 Marrest ilma on so meel;
 Toidust saad sa iggapäwa
 Emma prim sind sõdab weel.